

Cantatrix excellent

Onder de titel 'Hear my prayer' voerde Vocaal Ensemble Cantatrix zondagmiddag in de Rooms Katholieke Kerk in Dokkum werken uit van de gelijknamige nieuwe cd.

.....
TEKST: RENNIE VEENSTRA

Cantatrix, gedirigeerd door Geert-Jan van Beijeren en begeleid door harpiste Manja Smits. FOTO FDS FOTOPRESS

Het betreft werken, die met elkaar zijn verbonden door één thema, namelijk het gebed. In alle composities was dus sprake van de verticaliteit, nu eens richting God, dan weer richting Maria. De verticaliteit werd prachtig gesymboliseerd door overwegend verticaal, dat wil zeggen homofoon, geconstrueerde muziek. Bij zulke muziek moet iedereen alles exact op hetzelfde moment en met dezelfde intentie doen: taal, toon, dynamiek, adem, frasering, ja noem maar op. Het is de leden van Cantatrix wel toevertrouwd. Die zingen net zo makkelijk goed in het gehoor liggende akkoorden, zoals die in Psalm 25 van Rihards Durbra, als dissonante, zoals die in 'Succurre Miseris' van

Alexandre Benéteau. Laatstgenoemde componist was in de kerk aanwezig om in zijn eigen creatie gezamenlijke expansie en collectieve ingetogenheid te kunnen constateren, alsook fijne contrasten van 'de mannen tegen de vrouwen'. Pure mannenzang was te horen in een volksliedachtig werk van Pablo Casals, dat door harpiste Manja Smits ronduit sprankelend werd begeleid. Zonder begeleiding etaleerden de vrouwen hun eendracht en wel in composities van Matti Hyökki en Jean Sibelius. Er werd melodius en met veel resonans gezongen. Fantastische staaltjes van 'origineel en bewerking' passeerden de revue in Purcells 'Hear my prayer' en Sven-David Sandströms

moderne versie daarvan en in Bachs 'Komm, süßes Töchterlein' en Knut Nysteds hedendaagse visie daarop. Spanning en verrassing alom bij Nysted, die de dissonantie laat ontspringen uit en eindigen op de meest zuivere vorm van één-tonigheid. De kracht van de herhaling was optimaal aanwezig in 'Nunc dimittis' van Pawel Lukaszewski en 'Ubi caritas' van Ola Gjello. Bij Lukaszewski zorgde een motiefherhaling van drie dezelfde tonen voor een constante factor binnen de omringende fluctuerende koorzang en bij Gjello gaf koor-melodische herhaling een begeleidend strijkkwartet de nodige variatiekansen. In een compositie van eigen hand soleerde koorlid

Rutmer de Vries. Hij gaf goed partij tegenover en samen met het koor, maar mixte de Friese taal in forte-passages helaas teveel met de Latijnse teksten van het koor. Als instrumentale soliste speelde harpiste Manja Smits tot tweemaal toe enkele delen uit een suite van Britten (opus 83). Hoor- en zichtbaar leefde ze zich helemaal uit: tederheid, rust, meditatie, virtuositeit, resoluutheid, felheid, ja werkelijk alles kwam aan de orde. Voordat Cantatrix, gedirigeerd door Geert-Jan van Beijeren, het concert met een Gloria van Jan Sandström besloot, klonk weldadig golvend Lukaszewski's 'Daylight declines', een compositieopdracht van het koor zelf.